

חזירות וחזירים

בעצרת, שנערכה לזכר חיים וייצמן, היה אחד מנאומי הכבוד **משה שרת**. שלא כיתר הנאמים, נשא שרת את דבריו תוך כדי ישיבה, הסביר את התנהגותו התמור הזה: "זה במסגרת מלחמתי להגנת האדם העובד. מאחר שאני אדם עובד, ואני עייף, הריני מגן על עצמי עלידי ישיבה". . . . שעה שישב בחברת עתונאים וחברייכנסת, מצא סגן ש' הבטחון, **שמעון פרס** הזדמן גות גאותה לקונן בפומבי: "איזה דור, איזה דור! מה יכולים אבות לעשות, כשיפתאום מתגלה בן שלהם בקפריסין, כשיכיסו אקדח ללא רשיון ו1600 לירות, וכי שהוא חור, מוכרחים להסיע אותו במכרז ית של משרד האב כדי להציל את הכבוד! איזה דור! איזה דור!" . . . יותר נחת מבנו רוחה שר השיכון והפיתוח **יוסף אלמוג**. אחרי שסוכמו ערימות ההמחאות, שניתנו לבנו יורם כמתנות לחתונתו ש' התקיימה בשבוע שעבר, הסתבר שהגיעו לסכום של 31 אלף ל"י. . . . העתון האידי ש' אונזער צייט, המופיע בצילי, דיווח על הרצאתו של חבר מועצת עיריית תל אביב, **משה גורדשטיין** באסיפת ה' יהדות הנק מית. לפי הכתוב בעיתון, פתח גולדשטיין את דבריו במילים "חזירים ו' חזירות יקרים!" . . . הלכותה, שנכנסה ה' שבוע למשרדו של עורך-הדין **שלמה כהן צירוף**, ביקשה את התערבותו המקצועית בסכסוך עם בעלה. למחרת צילצל הטלפון בדירת הפרקליט והבעל הנתבע החל משמיע קללות ואיומים באוני כהן-צירוף ורעייתו. הפרקליט הזעיק את המשטרה וזו נכחה בדירתו בשעה שהבעל טילפן מחדש, איים לצרות את עורך-הדין. האיש נעצר, אקדחו הוחסר וכהן-צירוף הוזמן לתחנת המשטרה כדי להגיש נגדו תלונה. האיש החל להשיחולל, דבר שגרר אחריו פירסומה של דיועה כוזבת במעריב. כאילו קיבל הפרקליט סטירת-לחי, כעבור יומיים הסתיימה הפרשה בלא-הישג. הבעל והאשה השלימו, ה' איש שלה לפרקליט מכתב התנצלות . . . עם סיום עונת החזירות התמישית ברמת דחל, בה השתתפו הפעם נוסף לסגל ה' ארכיאולוגים הישראליים בראשותו של **יוחנן אהרונ**, גם ארכיאולוגים איטלקים, הצ' היר הפרוססור האיטלקי **סבטיני מוס' קאטי**: "זהו שיתוף הפעולה הראשון בין ירושלים לרומי, מאז חורבן בית שני". שיתוף זה עתיד להמשיך. בעונה הבאה חוזרים האיטלקים לחשיפת העבר הפניקני בחופי ראש-הנקרה ואכזיב.

גרוטאות ותכשיטים

את אחת מאכזבות חייו, נחל השבוע במאי התאטרון החיפאי **יוסף מילוא**. לרגל ההצגה הקרובה של מחזהו של ברתולד ברכט טענל הגיר הקאוסאזי ב' תיאטרוננו, עמד מילוא להרצות השבוע בתל אביב על המחזה. נשכר אלול בבית-טוקר לוב, הוכנו שולחנות שכמעט כרעו מעומס מטעמים והמונות נשלחו לעתונאים, לאנשי ציבור, לאנשי אמנות ותאטרון. בהגיע זמן ההרצאה והמסיבה התברר שהופיע זוג אנשים אחד בלבד . . . יותר נחת רוחה חבר אחר של התאטרון החיפאי, **חיים מוספל**, שנכסיו גדלו לאחרונה. טיפול, שהוא בעל שורת חנויות בפסגת-תל-אביב, הוסיף עליהם לאחרונה מכונות מהודרת . . . שחקן תיאטרון אחר, גילה התעניין גות דחקא בנכסי רוח: **יוסף ידן** שחקן

נעמי אדווה ושוטר גרמני במקום הריגת פטר פכטר פרחים בשם ישראל

הקאמרי, מצא לו השנה פנאי להתמסר ל' לימודי פילוסופיה באוניברסיטה של תל אביב, . . . **תירצה אתר** שחקנית זוית ובתו של המשורר **נתן אלתרמן**, לא הפרידה בין התיאטרון וחיי היום-יום. ל' צורך התפקיד במחזה בו היא מופיע ב' זוית רכשה תרצה פאזה נכרית בעלת צמה ארוכה. דמותה החדשה מצאה חן בעיניה, והיא נותגת להופיע עם הפאזה גם מחוץ לבמה . . . יוצר חדש בשדה התיאטרון בארץ עשוי להתגלות ב**עידו** (המחזק והמופלאה) **בן-גוריון**. אחרי שחיבר מחזה, בו יהיו תפקידים מתאימים גם לו וגם לסבו, **יהושע ברטנוב**, קיבל עדוא על עצמו לביים את תכניתה החדשה של להקת השריון . . . דוגמה לבעל אוהב גילה ה' שבוע **מארטין גר**, הייצרן האמריקאי הצעיר (לבגדיים) הנשוי ל**לילי מן**. לרגל עסקיו נאלץ לחזור לאמריקה, בעוד אשתו נשארה אצל הוריה בסיבוב בילוי, המשיכה בחופשת-המולדת שלה. כשחנה מטוס ב' פריס, בדרך לניו-יורק, הרגיש מארטי שאינו יכול לעמוד בפרידה, ירד, קנה בעיר מתנות לאשתו בסך 500 דולר, חזר ארצה במטוס הראשון. הוא מתכוון לצאת סופית בשבוע הבא . . . הצעיר **יגאל תומריקן**, ה' משתמש בציוריו לא פעם בגרוטאות, כמעט הפך לגרוטאות את הקפה קליפורניה. ה' שבוע הגיע לקפה, כשהוא כבר שתוי — דבר שהרגיו את בעל המקום, **אייבי נתן**, אשר שלח אותו להמשיך לשמות במקום בו התחיל. יגאל התפעל מן הבדיחה, ניפץ את זוגיות תיבת העוגות שניצבה על ה' דוכן. אייבי הזעיק מיד את המשטרה, אולם הזהיר את השוטרים לפני שנכנסו למסעדה:

חשפנות מארץ הקודש

ליר החומה המפרידה בין מזרח ברלין למערבה, במקום בו גורה לפני חדשים מספר **פטר פכטר**, צעיר מזרח גרמני שניסה לחצות את הגבול למערב, נעזרים מדי יום ביומו זרי פרחים. המקום הפך כעין מקום-קדוש אליו עולים לרגל מבין רים מכל העולם. הסתבר כי גם מהומה של ישראל לא נפקד במקום זה. **נעמי אדווה**, הדייגת המפורסמת מבתי-גלים, שערבה לאחרונה סיור באירופה ייצגה את ישראל במקום הרצה. נכנסה לויכוח עם שוטר מזרח גרמני הניצב במקום . . . ויכוח סוער נערך השבוע במספרה תל אביבית בין שתיים מבחירות הדוגמניות ב' ישראל **זויה שמרת** ו**שמעונה**. אחרי שבתחילה שימשו כנושא הויכוח המעלות הגופניות של כל אחת מהן, עברו השתיים לדון בעדיפות האינטלקטואלית שלהן. שא' לה זויה: "אז תגידי, מי שולט בברלין?" תשובת שמעונה: "קאסטר, לא ב'!" . . . דרישת-שלום מופשטת שלחה מפארים החש' פנית **מרים מילרסון**. אחרי הרפתקאותיה הרבות בישראל חזרה להופיע במועדון החשפנות המפורסם ביותר של צרפת, קריוז חורס, שם היא כוכבת הערב. בתוכניה נא מ: "היא רק עכשיו חזרה מארץ-הקודש, ישראל, שם נחלה הצלחה בתרמ-שוערת" . . . יפהפיה חוצלארצית אחת שעוררה רעש בישראל נפרדה ממנה השבוע. דוגמנית הצילום **כאירל היינס**, שהתפרסמה כא' שר האשימה דיפלימט דרום-אמריקאי שהפיץ שמיעה כאילו התמסרה לו תמורת כסף, עלתה של מטוס אל-על בלוד וחזרה לליני' דון. ברנע האחרון הסתבר, שתקפה האשמה הישראלית שלה כבר פג, והיא נדרשה לשלם שש לירות הונג, דבר ששמה תיר מחאה קולנית, עיכבה את המטוס שחיכה לה.

תיאטרון

בלי נקודת מפגש

שטח של הפקר (זוית) הוא שמו של מחזה קצר מאת יהודה עמיחי, שנבחר כשם כולל, להצגה המורכבת משני מזמות קצרים. אולי כדי לציין ששניהם עוסקים בעצם בנושא אחד — שטח ההפקר במפת הפעיר לות האנושית, בו מחפשים אנשים את עצמם ואת אשרם, מעבר לגבולות החברתיים וה' מוסריים, בתוכם הם חיים. אלם דומה שדחקא שם המחזון השני, הכתבים למורי-סיסגאל, היה מתאים יותר כשם כולל להצגה, שגיבורי מערכוניה אינם אלא כתבים הכותבים את חייהם כפי שהם מוכתבים להם מגבוה, אולי עלידי גורל, אולי עלידי החברה בה הם חיים, מבלי שתהיה להם שליטה על תוכן הדברים. **משוני צירי המכתבה**. מחזן לנקודת מפגש רעיונית זו, הנמצאת בעצם מוזן להתרחשויות שעל הבמה, אין שום דבר משותף לשני המחזנים. וזה קודם כל, בשל העובדה היסודית, שמחזהו של היהודי אמריקאי סיסגאל הוא תיאטרון מודרני מער' לה, בעוד שבה שכתב יהודה עמיחי אינו אלא גיבוב מבלבל ויומרני של מיטות ופובליציסטיקה.

בהכתבים מקפל סיסגאל למסגרת מצומ' צמת של מקום וזמן 40 שנות חיים של שני נפשות. פול קניגהם (גדעון שמר) וסילביה פייטון (סטלה אביג), שתי נפשות רעבות לאהבה ולאשר, נפגשים משני עב' ריו של שולחן כתיבה. ככתבים במשרד גדול, אינם מעיזים במשך 40 שנות עבודה משותפת להכתוב לעצמם את גורלם. חייהם חולפים בשיגרה האפורה ובמאבקים עצמיים שאינם מובילים לשום מקום. רמת המשחק במחזון זה פוגמת באיכו' תו. שמר ואבני משחקים משחק של אפקטים חיצוניים, אינם מצליחים להמחיש את ה' תמורות הנפשיות המתחוללות בגיבורי ה' עליה.

קישקוש חברתי. שטח של הפקר מתאמר להיות סאטירה של החברה הישר' ראלית. מנהלו של מוסד לאומי (זאב פעמ' נ) נוטה למות. שני פקידים בכירים באותו משרד (גדעון שמר וישראל סגל), מכינים את סדרי הלויתו, כשהם נעזרים בפקידה מוגבלת ומטופשת לכאורה (תרצה אתר). שעה ששני הפקידים מתגלים כסמל הביצור עיום התועלתני, הציני והמושחת, מופיעה דחאם הכתבנית כנציגת המצפון והאידוא' ליום, מבלי שהדבר יחייב אותה לשום דבר, מלבד סידרת פגישות דמיוניות עם המנהל הגוסס.

גלופות דהויית במקום אנשים חיים, מליצות שדופות במקום דיבורים, סמלים גסים במקום רעיונות וחוסר תחושת ה' שליחות הרעיונית של המחבר, הילידו קיש' קוש במתי, ריק מתוכן ומשעשע.

גם זו בהצגות?

גם הוא באצילים (אהל) היא הצגה, המזכירה גברת קשישה שבערות איפור פוג' זם ומחלצות-פאר, מנסה לשכנע כי אינה אלא עצמה בבתוליה. הסאטירה הקלאסית ה' זאן בפטיסט מולייר, הוצאה עלידי אהל מהנפסלין בו היתה מונחת במשך תריסר שנים, ומוצגת שוב כסחורה טריה ועוברת לסוחר.

מולייר נשאר מולייר אך בכל השאר דבק עובש תיאטרוני, אפילו אם בתכניה מתפרס' מות תמונותיהם של הבמאי (מטה הלוי) התאטורנית (דניגה ב'גר) ה'בזריאגרפית (גרטרוד קראוס), מהתקופה בה היו צעירים ויפים. כל מה שמוצג על הבמה נראה מסור-בל, כבד וחסר-עניו. הכל — פרט למאיר מרגלית בהפקד הראשי.

זה תפקיד שגאילו נחפר לפי מידתו, ומרגלית שוחה בו כג במים, זוהר ומבריק, מליהב ומשעשע. כדאי לראות את ההצגה, ולוא רק כדי לראות את מרגלית באחד מתפקידיו הגדולים.

מאחורי הקלעים

אוצר גיוז

הגזבר שנה דורון במשך עשרה ימים כדי השחקנית דינה דורון לקחת את משכורתה ב' להזכיר לה ששכחה לקחת את משכורתה ב' חודש החולף, תכונה שמאוד לא מתאימה לעבודתה של אימרה לה דוס . . . **האחריות מיכאלי** היצאו מתיכונתן את הקטע של דן בן-אמוץ על יומנה של צברית צעירה, אחרי סיכסוך כספי שנתגלע ביניהם.

פסוקי השבוע

- **פרופסור אנדרי שוראקי**, היועץ למיוזג גלויות במשרד ראש' הממשלה: "מאז אברהם אבינו ועד למאה ה21, אי אפשר לנקוב בשם יהודי אחד מיוצאי אירופה שעשה דבר שנשאר חקוק בהיסטוריה לדורות הבאים".
- **אברהם בריופס**, יו"ר אגודת הסופרים בישראל, במסיבה שערכו לכבודו ארגונים יהודיים בניו-יורק: "סלחו לי שאינני מדבר אנגלית. 40 שנה עסקתי בכנין הארץ ולא נוחר לי פנאי ללמוד אנגלית".
- **פנחס רוזן**, שר-המשפטים לשעבר: "אני קיצוני ביותר — קיצוני בנכונותי למשרות".
- **שמעון פרס**, סגן שר-הבטחון: "מספר תושבי ישראל הוא בשיעור של טעות סטטיסטית בשנתון הממשלה הסיני".
- **עובד "קורי-שראלי"**, על הטלביזיה החינוכית: "זו תהיה טלביזיה קולקטיבית".
- **צעיר מטבעיו**, שהואשם בהטרדת משפחתה של סגנית מלכת-היופי, לילי זאן, בדרשו כי יתירו לו לשאתה לאשה, למרות שנישאה כבר לאמריקאי: "אנחנו הבחורים הישראליים הולכים לצבא, משלמים מיסים והבחורות שלנו מתחתנות עם אמריקאים".